

Bedre retssikkerhed for borgere med handicap

At skiftende regeringer har forholdt sig passivt til at retssikkerheden for borgere med handicap er utilstrækkelig, blev målet for skarp kritik i Rigsrevisionens beretning i foråret. Gennem mange år har man – trods viden om alt for høje omgørelsesprocenter og manglende retssikkerhed – ikke fulgt op med handling. Når det gælder retssikkerheden er der ikke et quick fix. Det kræver et løft, fagligt og ledelsesmæssigt, af den kommunale sagsbehandling.

Dansk Socialrådgiverforening foreslår:

- Der skal udbydes diplomuddannelse på voksenhandicapområdet/ voksensocialområdet, som kan sikre en høj faglighed i myndighedsarbejdet.
- Der skal være en anbefaling til kommunerne om, at myndighedsbehandlingen på handicapområdet skal varetages af uddannede socialrådgivere/socialformidlere
- Kommunerne skal indføre et løft over sagstal

Forslagene bliver uddybet nedenfor.

Diplomuddannelse skal sikre retssikkerheden og fagligheden

Der er i dag ikke et fast og landsdækkende udbud af diplommoduler på det specialiserede voksenområdet. Dansk Socialrådgiverforening foreslår at der udbydes 1-2 diplommoduler. Hvert modul svarer til 6 ugers fuldtidsstudier med 5-7 undervisningsdage samt selvstudier, studiegrupper og opgaveskrivning. Relevant indhold er metoder i at udføre socialrådgiverarbejde på myndighedsniveau, herunder:

- Overblik over lovgivningen og især hvordan jura omsættes i mødet med den enkelte borger
- Samarbejde med borgere, pårørende og specialfunktioner/specialister
- Diagnose- og handicapforståelse i forhold til borgernes levede liv og borgere med multiple eller sammensatte behov
- Sagsleder – mestring af rollen som koordinerende sagsbehandler.

Socialrådgivere til socialrådgiverarbejde er nøglen til kvalitet

Myndighedsarbejdet på handicapområdet kræver en lang række specialiserede kompetencer og omfattende kendskab til en skiftende lovgivning. Opgaverne er varierede, og omhandler at inddrage og vejlede borgeren, oplyse sagerne – herunder indhente udtalelser fra læger og andre specialister, udarbejde indstillingerne og træffe afgørelser. På trods af de høje krav, som der bliver stillet til sagsbehandlingen, er der i dag ikke egentlige krav til fagligheden hos

sagsbehandlerne. Helt modsat i Sverige, hvor der er en anbefaling om at myndighedsarbejdet på handicapområdet bliver varetaget af uddannede socialrådgivere/socialformidlere.¹

Lad kommunerne fastsætte et loft over sagstal

En rundspørge blandt fællestillidsrepræsentanter i de større byer viser, at socialrådgiverne nogle steder kan sidde med op mod 150-200 sager på voksenhandicapområdet. Men tid til socialt arbejde er afgørende for retssikkerheden. Med en ny tilgang i projektet "Tættere på familien" har man i Århus sat sagstallet til 22 borgere pr socialrådgiver på børnehandicapområdet. Det har vist gode resultater i form af færre klager og lavere omgørelsesprocent, bedre sammenhæng og større tillid. Kommunen har endda opnået en økonomisk besparelse.

Dansk Socialrådgiverforenings anbefaling om, at kommunalbestyrelsen vedtager en sagstalsnorm pr. sagsbehandler, vil ikke påvirke hverken udgiftsniveauet eller det kommunale selvstyre, idet det er op til hver enkelt kommune selv at fastsætte en sagstalsnorm. Formålet skal dermed være at kommunalbestyrelserne drøfter og tager stilling til hvilket kvalitetsniveau i forvaltningsarbejdet, kommunen ønsker. Det sker allerede i Gentofte på børne- og ungeområdet, hvilket andre kommuner kan lade sig inspirere af.

¹ Kilde: VIVE 2021: "Det specialiserede socialområde i de nordiske lande Komparativ analyse af områdets organisering i Danmark, Norge og Sverige", side 139.